Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25959
Copyright: Admont, Benediktinerstift

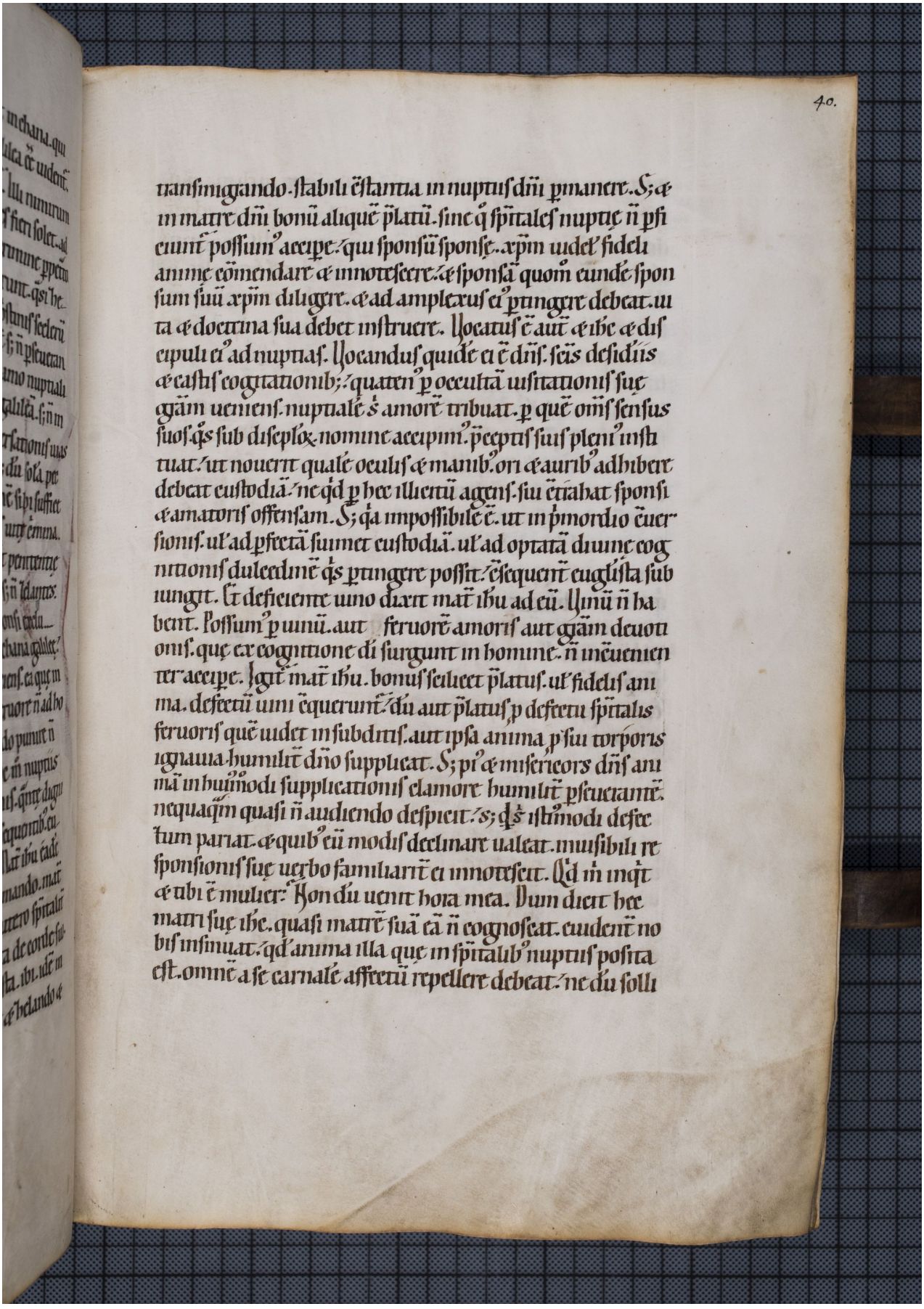

40.

transmigrando. stabili ẽ stantia in nuptijs dñi ꝑmanet. S; a
in matre dñi bonũ aliquẽ ꝑtũ. sine q̃ spĩtales nuptie ñ ꝑfi
ciunt̃ possum⁹ accipe. qui sponsũ sponse. xp̃m uidel' fidei
anime cõmendant & innotescere. & sponsa quom eundẽ spon
sum suũ xp̃m diligere. & ad amplexus ei⁹ ꝓgredi debeat. u
ta & doctrina sua debet instruere. Vocatus ẽ aut̃ & ibe & dis
cipuli ei⁹ ad nuptias. Vocandus quidẽ ei ẽ dñs. seus desidijs
& cassis cogitationib;. quatenꝰ p occultã usitationis suę
gram ueniens. nuptialẽ s amorẽ tribuat. p quẽ omis sensus
suos. q̃s sub diseplex nomine accipim⁹. ꝑceptis suis plenꝰ insti
tuat. ut nouerit qualẽ oculis & manib⁹ ori & auris⁹ adhibere
debeat custodiã. ne q̃d p hec illicitũ agens. siu ẽtabat sponsi
& amatoris offensam. S; q̃a impossibile ẽ. ut in ꝓmordio ẽuer
sionis. ul' ad ꝓfectã sumet custodiã. ul' ad optatã diuine cog
nitionis dulcedinẽ q̃s ꝓngere possit. ẽsequent̃ euglista sub
iungit. Et deficiente uino dicit mat̃ ihu ad eũ. Vinũ ñ ha
bent. Possum⁹ p unũ. aut feruorẽ amoris aut ggam deuoti
onis. que ex cognitione di surgunt in homine. ñ inuenien
ter accipe. Igit̃ mat̃ ihu. bonus scilicet ꝓtatus. ul' fidelis ani
ma. defectũ uini ẽquerunt̃. du aut ꝓtatus p defectu spĩtalis
feruoris quẽ uidet in subditis. aut ipsa anima p sui corporis
ignauia humilit̃ dño supplicat. S; pi⁹ & misericors dñs ani
mã in huiusmodi supplicationis clamore humilit̃ pseueranteꝫ.
nequaq̃m quasi ñ audiendo despicit. s; q̃s ihu⁹modi defec
tum patiat. & quib⁹ eũ modis declinare ualeat. mustibili re
sponsionis suę uerbo familiariter ei innotescit. Q̃d in mq̃t
& ubi ẽ mulier. Non du uenit hora mea. Vnde dicit hec
matri suę ihe. quasi matrẽ suã eã ñ cognoscat. euidenter no
bis insinuat. q̃d anima illa que in spĩtalib⁹ nuptijs posita
est. omne a se carnale affectũ repellere debeat. ne du solli